

Eeklo – Stationsstraat 96

oktober 2019

F. DE KREYGER & DE LOGI A.

DL&H-archeologienota

Colofon

Project
Eeklo Stationsstraat 96

Uitvoerder:
De Logi & Hoorne bvba
Canadezenlaan 1A
9991 Adegem
BTW BE 0845.028.465 RPR Gent
www.dl-h.be

auteurs:
Frederik De Kreyger
Adelheid De Logi

DL&H Archeologienota
© 2019 – De Logi & Hoorne bvba

Niets uit deze publicatie mag vermenigvuldigd worden, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden en/of openbaar gemaakt worden onder enige vorm of wijze ook (digitaal, mechanisch, door fotokopie) zonder toestemming van De Logi & Hoorne bvba

Inhoud

DEEL 1: VERSLAG VAN RESULTATEN	5
Abstract	5
Hoofdstuk 1: bureauonderzoek	5
1. Beschrijvend gedeelte	5
1.1. Administratieve gegevens	5
1.2. Onderzoekskader	7
1.2.1. Geplande werken en bodemingrepen	7
1.2.2. Criteria voor opmaken archeologienota	7
1.3. Onderzoeksopdracht	7
1.3.1. Vraagstelling	7
1.4. Onderzoeksstrategie en -methode	13
2. Assessmentrapport	13
2.1. Methoden, technieken en criteria	13
2.2. Conservatie-assessment	13
2.3. Assessment van het onderzochte gebied	13
2.3.1. Ligging	13
2.3.2. Bodemgebruik	13
2.3.3. Archeologische en historische voorkennis van het plangebied	14
2.3.4. Confrontatie van de geplande bodemingrepen met het huidig bodemgebruik en de archeologisch-historische kennis	16
2.3.5. Synthese	21
Hoofdstuk 2: Bibliografie en bijlagen	22
1. Bibliografie	22

DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	23
1. Gemotiveerd advies voor het al dan niet moeten nemen van maatregelen	23
1.1. Bepaling van de maatregelen	23

DEEL 1: VERSLAG VAN RESULTATEN

Abstract

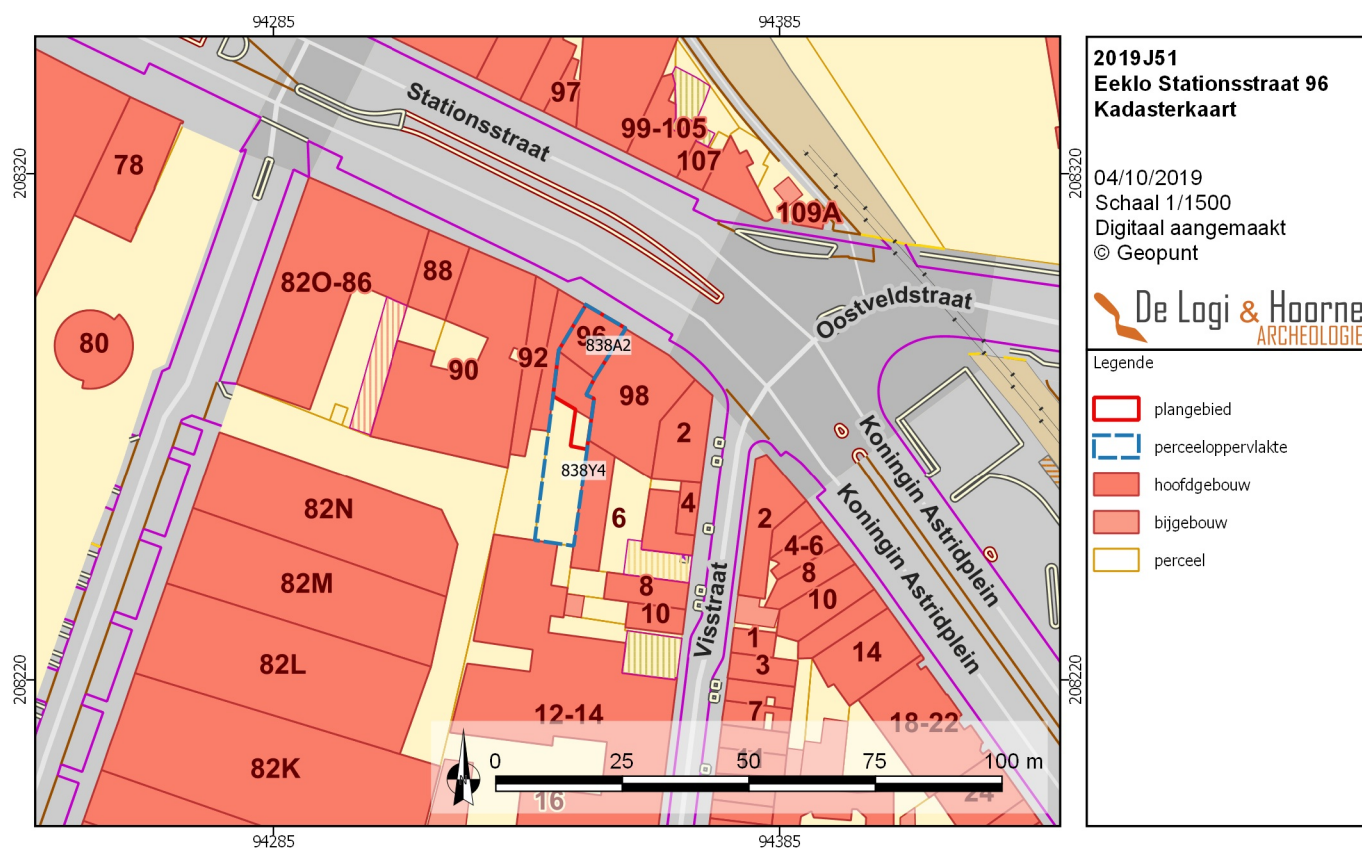
De initiatiefnemer wil aan de Stationsstraat 96 in Eeklo een bestaand gebouw afbreken en een nieuwe meergezinswoning met aanhorigheden bouwen. Voor dit project dient hij een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan te vragen, die vergezeld moet gaan van een bekrachtigde archeologienota. Aangezien de confrontatie tussen de geplande bodemingrepen en het huidig bodemgebruik enerzijds en de archeologische en historische voorkennis anderzijds kan aantonen dat archeologisch onderzoek binnen de zones van geplande bodemingrepen nooit zal leiden tot nuttige kennisvermeerdering, werd ervoor geopteerd een archeologienota met beperkte samenstelling op te maken, waaruit blijkt dat de kans op nuttige kenniswinst zeer onwaarschijnlijk is, en verder archeologisch (voor) onderzoek in het kader van de geplande werken niet nodig is.

HOOFDSTUK 1: BUREAUONDERZOEK

1. Beschrijvend gedeelte

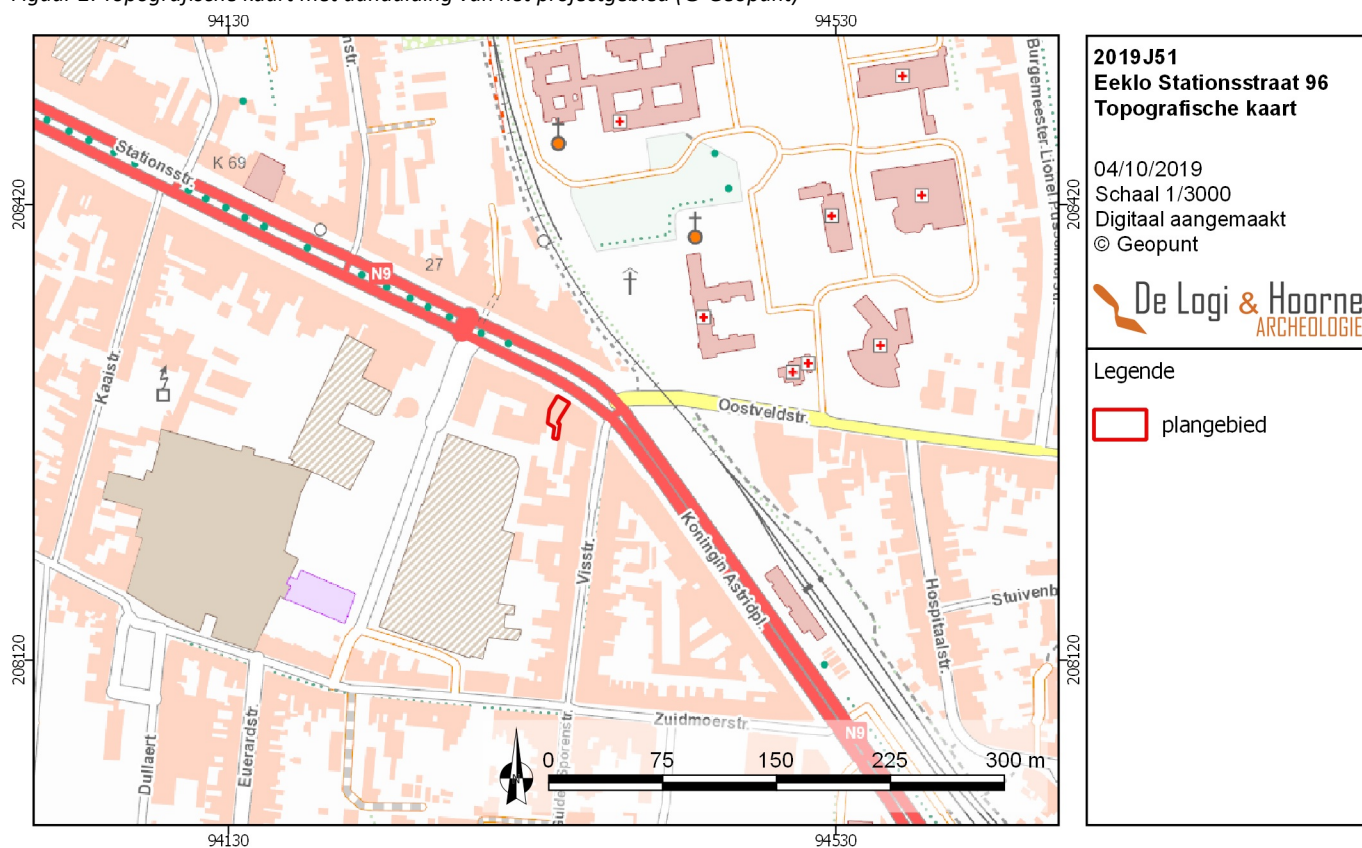
1.1. Administratieve gegevens

Projectcode proefsleuven:	2019J51
Sitecode:	EEK-STA-19
Nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan:	Niet van toepassing
Erkende archeoloog:	De Logi & Hoorne bvba OE/ERK/Archeoloog/2015/00052
Locatie projectgebied:	Projectgebied in Eeklo, omsloten door de Stationsstraat, Visstraat en Kaaistraat
Bounding box (Lambert 72):	punt 1: min. X: 94340,3; max. Y: 208294,12 punt 2: max. X: 94354,6; min. Y: 208261,44
Kadaster:	Eeklo, Afdeling 2, Sectie E: 838A ² , 838y4
Oppervlakte plangebied:	186m ²
Oppervlakte percelen:	379m ²
Termijn bureauonderzoek:	3 oktober t.e.m. 7 oktober 2019
Betrokken actoren en specialisten:	Frederik De Kreyger (erkend archeoloog, veldwerkleider); Adelheid De Logi (redactie)
Wetenschappelijke advisering:	niet van toepassing
Kadasterkaart:	figuur 1
Topografische kaart:	figuur 2



Figuur 1: Kadasterkaart met aanduiding van het projectgebied (© Geopunt)

Figuur 2: Topografische kaart met aanduiding van het projectgebied (© Geopunt)



1.2. Onderzoekskader

1.2.1. Geplande werken en bodemingrepen

De initiatiefnemer wenst op een perceeloppervlakte van 379m² aan de Stationsstraat 96 in Eeklo een bestaand gebouw te slopen en op een terrein van 186m² een nieuwe meergezinswoning met aanhorigheden te bouwen. Het betreft kadastraal de percelen 838A² en 838Y4 van sectie E, afdeling 2 in Eeklo.

Het huidige burgerhuis op het terrein dateert van 1887 maar wegens een langdurige leegstand is het pand verkommerd en onbewoonbaar verklaard. In dit opzicht besluit de initiatiefnemer om het volledige gebouw gecontroleerd af te breken zodat er plaats vrijkomt voor een nieuwe meergezinswoning met 5 woonentiteiten. Het huidige gebouw heeft een grondoppervlakte van 164,7m² dat bijna volledig onderkelderd is. De nieuw te plannen meergezinswoning zal een grondoppervlakte van 122,56m² bevatten, zonder kelderniveau. Hierdoor valt de volledige ingreep voor de bouw van de meergezinswoning binnen het huidige bebouwde (en onderkelderde) oppervlakte.

Naast de bouw van de meergezinswoning plant de initiatiefnemer nog enkele, minder ingrijpende, werken op het terrein. Ten zuiden van de nieuwbouw wordt een terras van 10,24m² aangelegd, behorend tot het appartement op het gelijkvloers. Ten oosten hiervan wordt een verharding van 22,45m² aangelegd dat toegang zal bieden tot een overdekte fietsenstalling van 13,12m², en twee tuin- en afvalbergingen van respectievelijk 4m² en 8m². Samen hebben deze ingrepen een oppervlakte van 57,81m². voor de aanleg van de fietsenstalling en de tuin- en afvalbergingen dient het terrein licht opgehoogd te worden. In totaal zal dus 186m² binnen het plangebied ontwikkeld worden. De overige delen van de perceeloppervlakte (184,56m²) worden als collectieve buitenruimte ontwikkeld.

1.2.2. Criteria voor opmaken archeologienota

De initiatiefnemer wenst een terrein van 186m² groot aan de Stationsstraat 96 in Eeklo te ontwikkelen. Hiervoor dient hij een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan te vragen. Het plangebied bevindt zich niet in een gebied waar geen archeologisch erfgoed te verwachten is of in een beschermde archeologische site maar wel binnen een vastgestelde archeologische zone. De percelen binnen het projectgebied hebben een oppervlakte die groter is dan 300m². De bodemingreep is groter dan 100m² en de werken vallen niet binnen een lijninfrastructuur met aanhorigheden. Volgens artikel 5.4.1. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 moet bij de vergunningsaanvraag een archeologienota waarvan akte is genomen gevoegd worden.

1.3. Onderzoeksopdracht

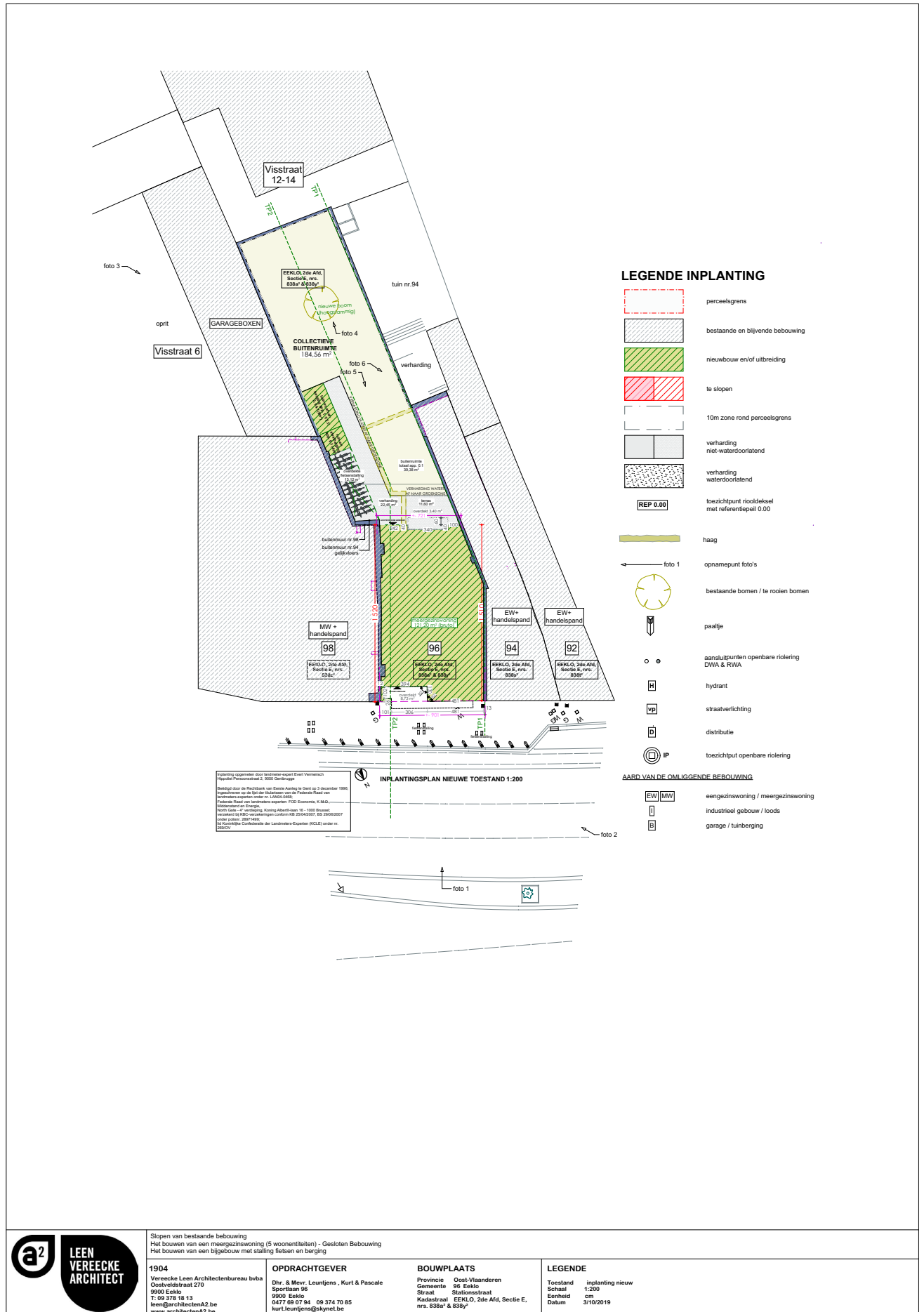
1.3.1. Vraagstelling

Archeologisch bureauonderzoek heeft als doel het archeologisch potentieel van het projectgebied door middel van literaire en cartografische bronnen in te schatten. Op basis van deze bronnen moet afgewogen kunnen worden of verdere maatregelen in het kader van het archeologisch vooronderzoek nodig zijn, en welke deze zijn. Uiteindelijk moet dit bijdragen aan de finale afweging of voor een (deel van) het projectgebied al dan niet verdergezet onderzoek in de vorm van een archeologische opgraving noodzakelijk is, en of er mogelijkheden tot behoud in situ bestaan, en wat hiervoor de voorwaarden en vereisten zijn. In de Code van Goede Praktijk is de mogelijkheid opgenomen te opteren voor de opmaak van een archeologienota met beperkte samenstelling wanneer na analyse van de geplande bodemingreep met één doorslaggevend argument, dat betrekking heeft op de landschappelijke ligging, de historische beschrijving, of de beschrijving van eerder uitgevoerd archeologisch onderzoek, aangetoond kan worden dat in het kader van de geplande ontwikkeling geen verdere maatregelen nodig zijn omdat:

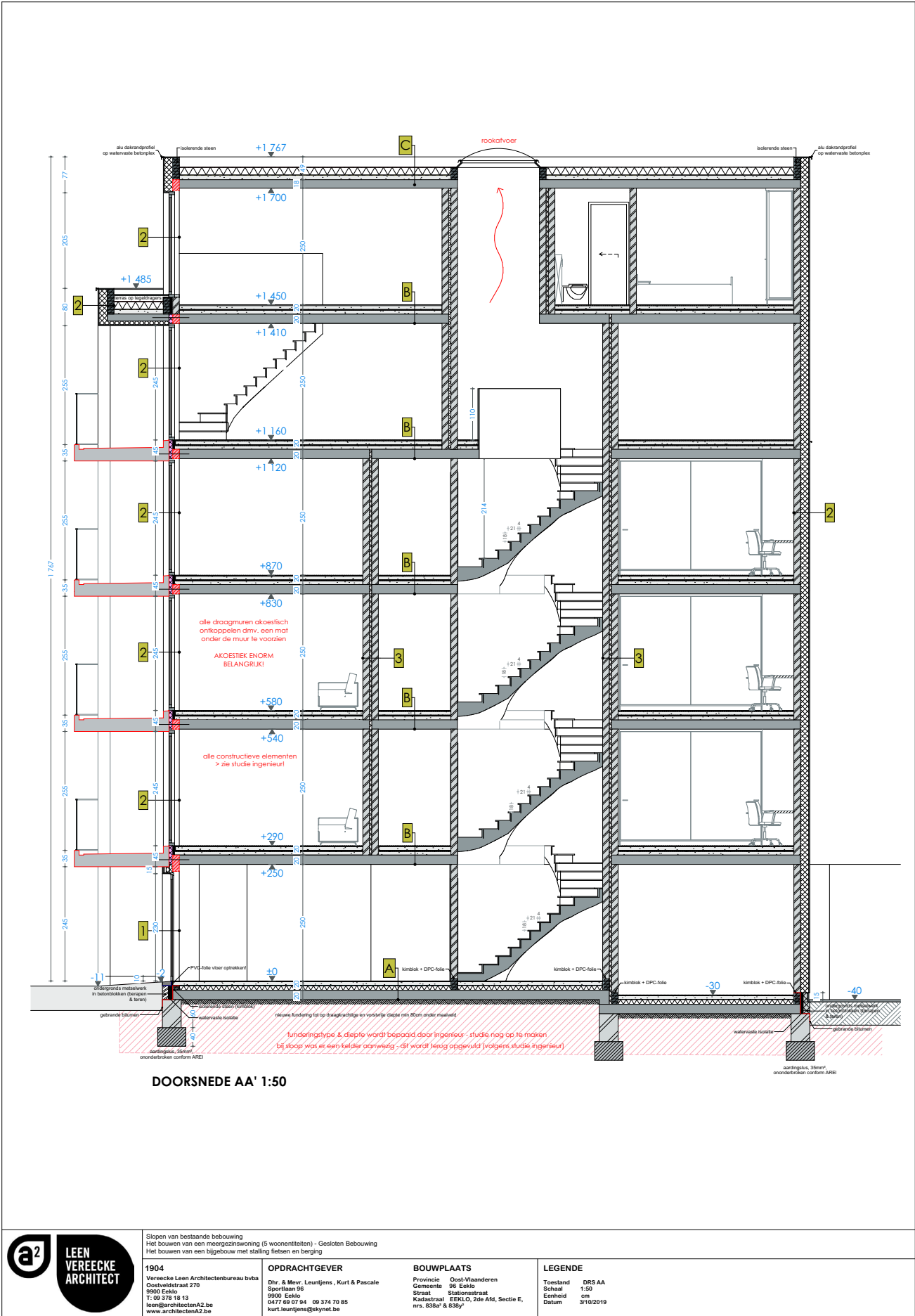
- Er geen archeologisch erfgoed (meer) aanwezig is; of
- De werken waarvoor een vergunning moet worden aangevraagd nooit impact hebben op het eventueel aanwezig archeologisch erfgoed; of
- Een archeologisch onderzoek op de betrokken terreinen in kwestie nooit zal leiden tot kenniswinst.



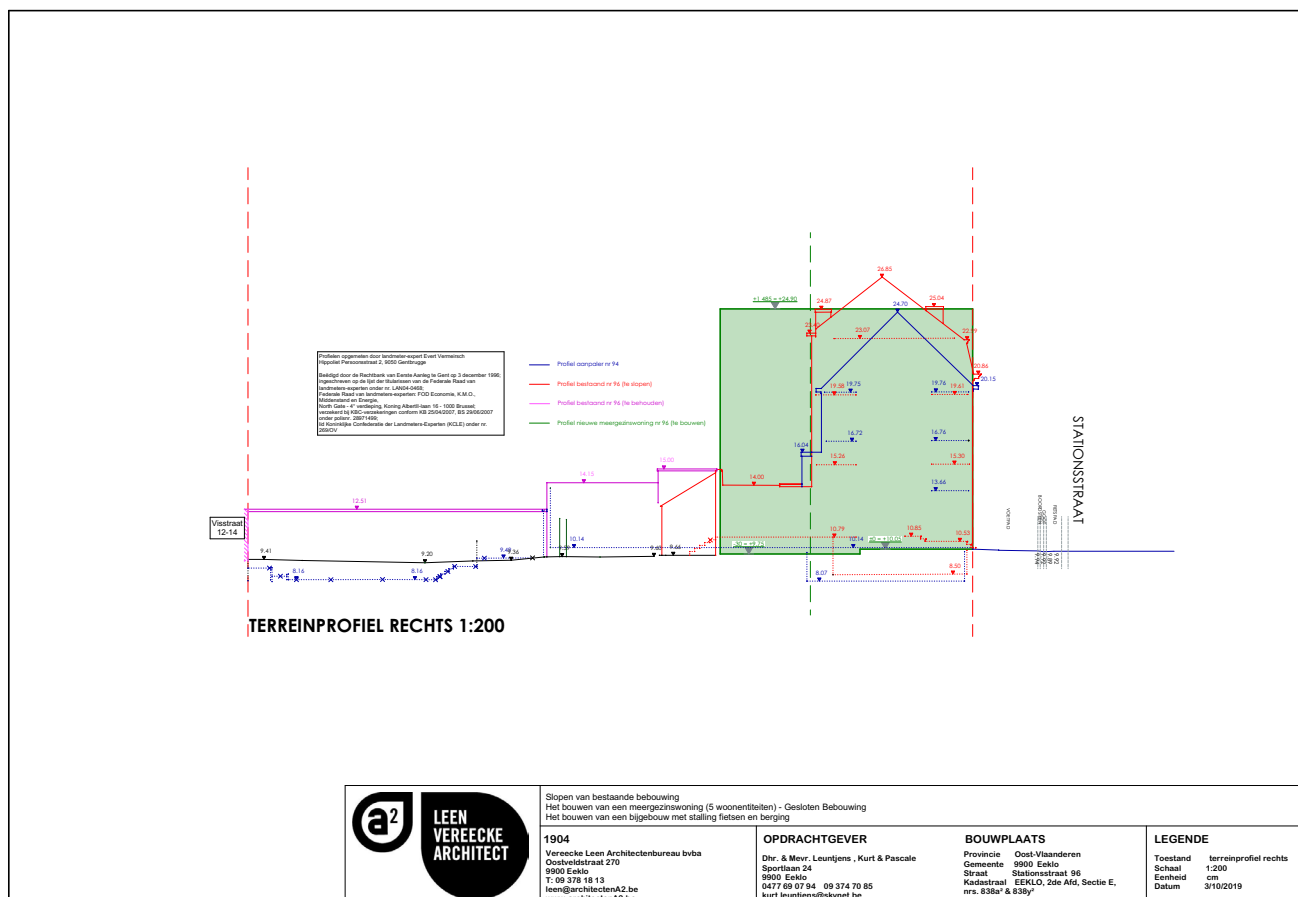
Figuur 3: Overzichtsplan van de bestaande toestand (© Leen Vereecke Architect)

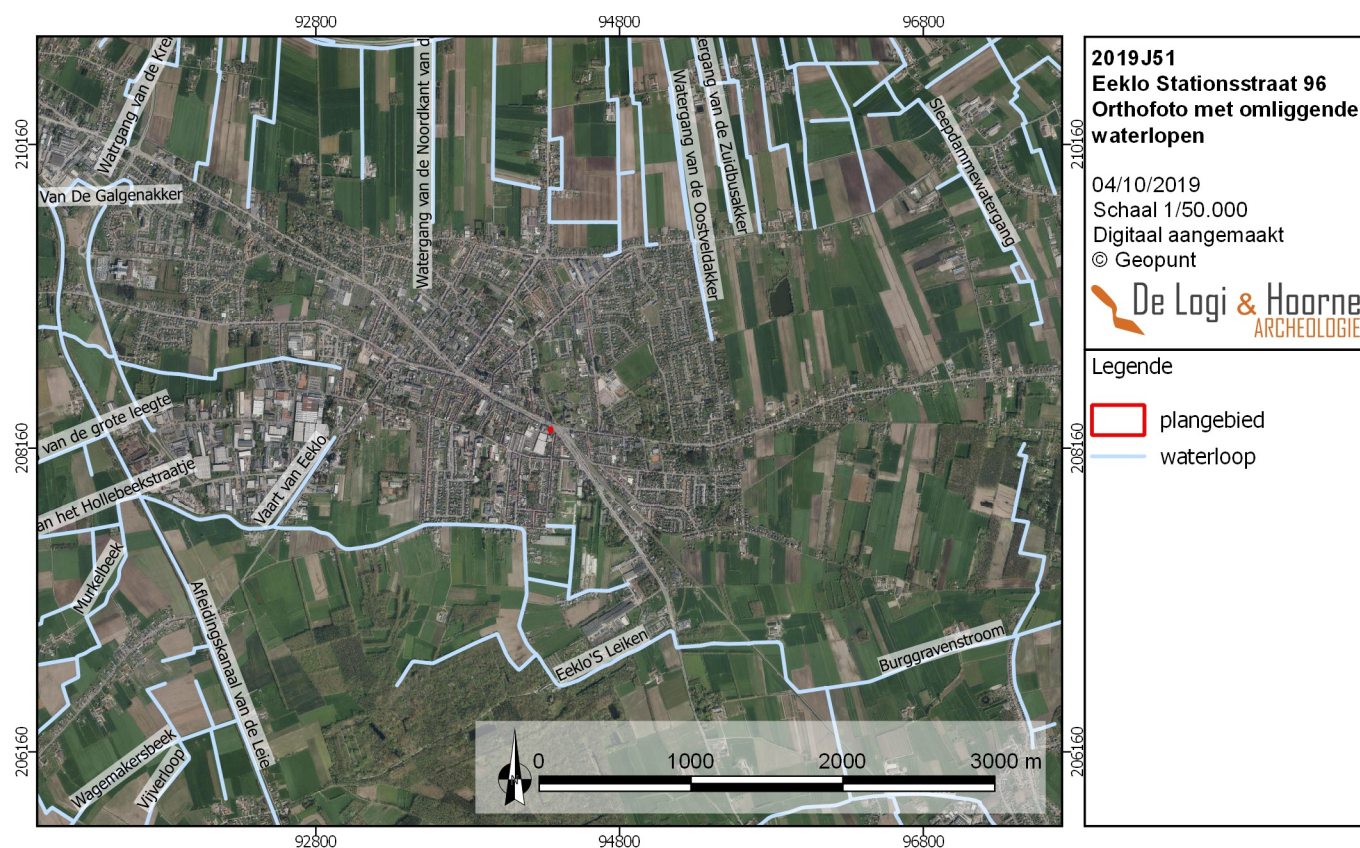


Figuur 4: Overzichtsplan van de nieuwe ontworpen toestand (© Leen Vereecke Architect)



Figuur 5: Doorsnede van de nieuwe ontworpen toestand (© Leen Vereecke Architect)





Figuur 8: Recente orthofoto met aanduiding van het projectgebied en de omliggende waterlopen (© Geopunt)

Figuur 9: Detail van de orthofoto met aanduiding van het projectgebied (© Geopunt)



1.4. Onderzoeksstrategie en -methode

In het kader van de huidige omgevingsaanvraag voor stedenbouwkundige handelingen wordt geopteerd voor de samenstelling van een archeologienota met beperkte samenstelling. Op basis van de landschappelijke ligging — in het bijzonder het huidige bodemgebruik in combinatie met de archeologische en historische voorkennis van het plangebied en haar omgeving — wordt aangetoond dat archeologisch onderzoek in de zones waar de geplande bodemingrepen zullen plaatshebben nooit zal leiden tot enige nuttige archeologische kenniswinst.

2. Assessmentrapport

2.1. Methoden, technieken en criteria

Dit assessmentrapport omvat alle informatie afkomstig uit het bureauonderzoek: dit zijn al de relevante gegevens die over het projectgebied verzameld kunnen worden uit toegankelijke literatuur en kaartmateriaal en bijdragen tot het gefundeerd inschatten van het archeologisch potentieel van het plangebied. Om dit laatste te bereiken worden de verzamelde gegevens met elkaar vergeleken, geconfronteerd en samengelegd. Vanuit deze assessment van het plangebied moet een goede motivering mogelijk zijn over de noodzaak en het nut van al dan niet verder te nemen maatregelen.

Een waardevol assessment van het archeologisch potentieel van een projectgebied op basis van een bureauonderzoek is enkel mogelijk indien de bronnen voldoende en afdoende relevante gegevens opleveren. Bij afwezigheid of onvoldoende data zijn bijkomende maatregelen nodig om tot een correcte inschatting voor het projectgebied te komen.

2.2. Conservatie-assessment

Alle aangemaakte gegevens — dit omvat deze archeologienota, de foto's, de figuren, de lijsten, de plannen kaarten en lagen in GIS — worden digitaal bewaard op minstens twee individuele dragers zodat ze bij vernietiging van één drager niet verloren zijn. Aangezien in deze fase van het vooronderzoek geen vondsten of stalen ingezameld worden is een conservatie-assessment voor deze categorieën op dit moment niet aan de orde.

2.3. Assessment van het onderzochte gebied

2.3.1. Ligging

Het plangebied ligt ten zuiden van de Stationsstraat in Eeklo, binnen een groter geheel dat in het oosten omgeven wordt door de Visstraat, in het zuiden door de Zuidmoerstraat en in het westen door de Kaaistraat. De afstand tot het centrum van Eeklo bedraagt 510m in noordwestelijke richting. Het gebied ligt in een stedelijke omgeving maar kent geen historische stadsontwikkeling (zie infra). Het plangebied valt net binnen de afgebakende archeologische zone van de stad Eeklo.

De dichtstbijzijnde waterloop tot het plangebied ligt op 630m in zuidelijke richting, genaamd het Leiken, dat een O-W oriëntatie aanhoudt. Andere waterlopen tot het projectgebied liggen in noordelijke richting op ongeveer 1,2km. Deze waterlopen met een N-Z oriëntatie zijn afwateringskanalen van de Eeklose Watergang die tot het stroomgebied van de Brugse Polders behoort. Deze kanalen dien(d)en om de waterregulering van de lokale akkers, getuige de naamgeving (zoals “watergang van de Oostveldakker”), in goede banen te leiden.

2.3.2. Bodemgebruik

Vandaag de dag is op het noordelijke deel van het terrein, grenzend aan de Stationsstraat, een statig burgerhuis aanwezig. Deze woning werd in 1887 gebouwd en is bijna volledig onderkelderd. Dit gebouw bevindt zich echter in een zeer slechte toestand waardoor de initiatiefnemer heeft besloten om het gebouw af te breken. De overige delen van de perceeloppervlakte zijn als tuin in gebruik.

2.3.3. Archeologische en historische voorkennis van het plangebied

Behalve informatie over de ligging zijn gegevens uit geschiedkundige literatuur en oude kaarten en de reeds gekende archeologische vaststellingen voor het plangebied en zijn nabije omgeving van groot belang voor het maken van een goede assessment.

Ter hoogte van de Zuidmoerstraat, op 210m in zuidelijke richting van het projectgebied, werd een proefsleuvenonderzoek en een kleine opgraving uitgevoerd. Het onderzoek leverde weinig relevante archeologische informatie op. Tijdens het veldwerk werden wel enkele steentijdvondsten ingezameld (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 165001 & 162333; CORNELIS & VAN REMOORTER 2013).

Op 250m in zuidoostelijke richting, in de Hospitaalstraat in Eeklo, bevond zich een voormalig passantenhuis of hospitaal. De oorsprong van het gebouw zou in de 13^{de} eeuw te dateren zijn en kent een bestaan tot het einde van de 18^{de} eeuw (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31511; DE SMET 1980: 278-331). Net ten zuiden van dit terrein zijn nog enkele losse vondsten ingezameld. De vondsten bestaan uit een aantal Romeinse munten en een “groenachtige fles met stoppels” die waarschijnlijk ook in de Romeinse periode te dateren valt (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 32067; TONDAT 1974: 35).

Op 390m ten zuidwesten van het plangebied, aan de Zuidmoerstraat in Eeklo, ligt het huidige klooster- en scholencomplex van O-L-V Ten Doorn. Deze site bevat een kapel die teruggaat tot het midden van de 15^{de} eeuw. In de 15^{de} eeuw werd op deze gronden al een stenen kapel opgericht, mogelijk zelfs vroeger. Het klooster en de kapel werden in 1578 vernield, maar de heropbouw startte al vanaf 1600. De huidige kapel dateert uit 1713 maar kende wel verschillende verbouwingen in de 20ste eeuw (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 30432; RYSERHOVE 1971: 310-395).

Op de kruising van de Lekestraat en de Schaperijstraat in Eeklo, op 400m in zuidoostelijke richting van het projectgebied, kan een molen uit de 16^{de} eeuw aangeduid worden (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31553; PILLE 2001: 2-11).

Aan de Markt in Eeklo, op 516m in noordwestelijke richting, staat de Sint-Vicentiuskerk. Bij de aanleg van de huidige Sint-Vincentiuskerk werden funderingen aangetroffen van een oudere kerk. Op basis van de stijl en het bouw materiaal kon deze driebeukige structuur gedateerd worden voor het jaar 1300 (vroeg gotiek). Daarnaast zijn onder het portaal oudere muurresten herkend die mogelijk uit de Romaanse periode dateren. Het huidige kerkplein was oorspronkelijk een kerkhof dat rond het jaar 1300 omgeven was door een kerkhofmuur. De oudst gekende verwijzing naar de middeleeuwse parochie dateert uit het jaar 1331 en rond 1400 wordt in de literatuur gewag gemaakt over de verwoesting van de houten kerktoeren. In de 15^{de} en 16^{de} eeuw is de kerk bijgevolg meermaals verbouwd. De huidige Sint-Vincentiuskerk is pas voltooid rond 1883 (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 40021; TONDAT 1992: 3-17). Het stadhuis van Eeklo, net ten zuiden gelegen van de Sint-Vincentiuskerk, dateert uit de 13^{de} eeuw. De huidige staat van het stadhuis werd rond 1650 voltooid, waarna het stadhuis in 1932 nog een grote restauratie kende (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 30430; RYSERHOVE 1971: 310-395).

Ter hoogte van de kruising van de Vrombautstraat met de Rabautstraat, op 1km ten noorden van het projectgebied is op de Ferrariskaart een houten windmolen waar te nemen. Wanneer de molen is opgericht is niet duidelijk maar hij bleef zeker tot het einde van de 18^{de} eeuw in gebruik (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 39426).

Gelegen op de zuidelijke hoek van de Raverschootstraat en de toen nog niet bestaande Tieltsessteenweg, 1,1km ten noordwesten van het projectgebied, stond de *Oliewindmolen* gekend. De oudste vermelding van deze structuur dateert uit 1636, maar mogelijk was deze nog ouder (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31527; PILLE 2001: 2-11). Ten zuiden van dit terrein is de oudste archeologische vondst binnen de stadskern van Eeklo ingezameld. Op dit perceel is namelijk een gepolijste bijl uit het neolithicum aangetroffen (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31600; TONDAT 1974: 5).

Aan de zuidkant van de Molenstraat, tegenover de toen nog niet bestaande Eikelstraat, 1,1km ten noordwesten van het projectgebied, wordt in schriftelijke bronnen gesproken over een molenwal met bijhorend huis, gekend als *Den Papegaai*, uit de 16^{de} eeuw (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31526; PILLE 2001: 2-11).

Aan de Molenstraat in Eeklo, op 1,4km in noordwestelijke richting van het plangebied, werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. Dit bracht enkel sporen van zandwinning uit de 20ste eeuw aan het licht (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 211762; VANOVERBEKE & KREKELBERGH 2015).

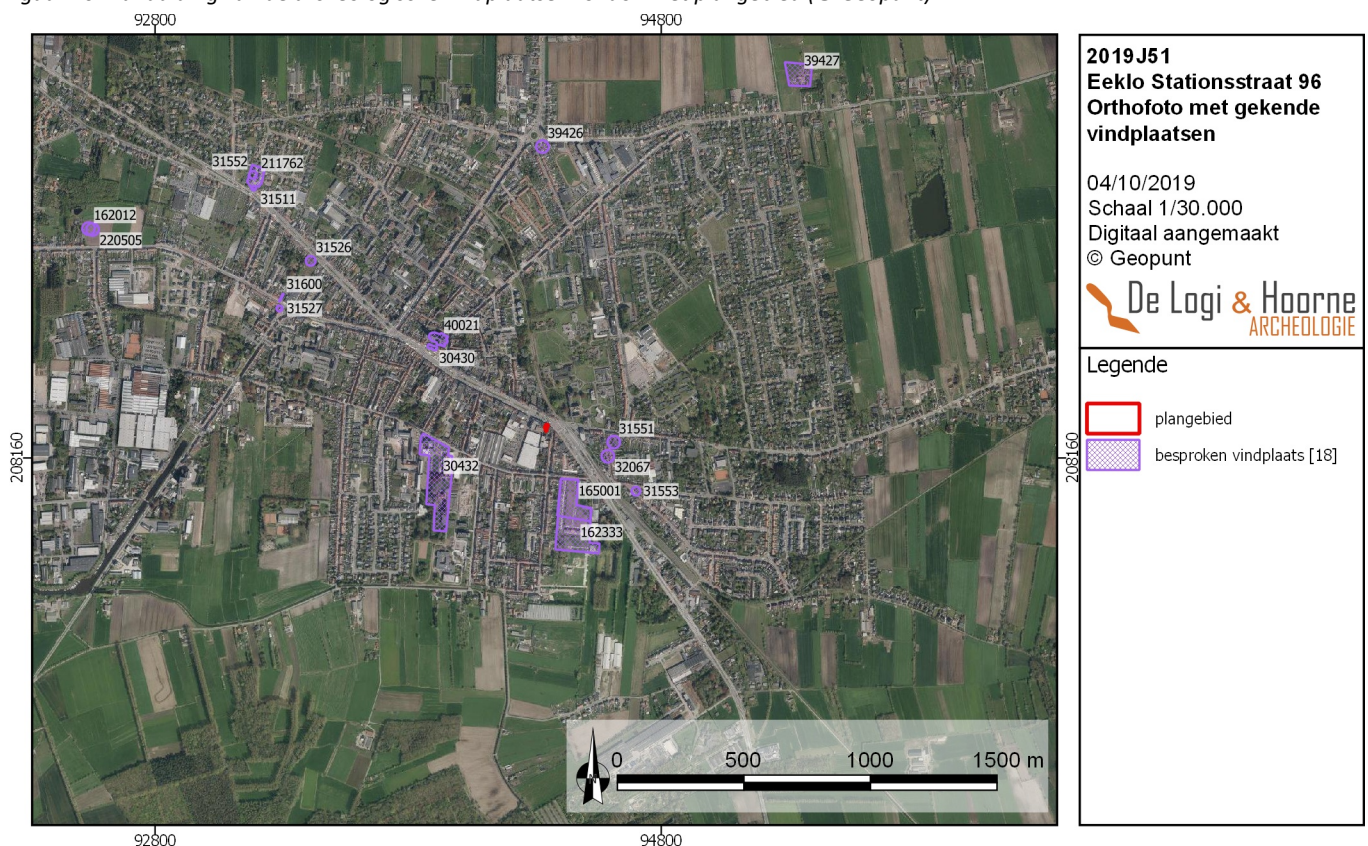
De 'Stampcot de Keyserinne' molen, op 1,4km in noordwestelijke richting van het projectgebied, dateerde al uit de 15^{de} eeuw, mogelijk zelfs vroeger, maar werd ook in de 16^{de} eeuw volledig verwoest (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31551; PILLE 2001: 2-11).

Bij het kruispunt van de Molenstraat met de H. Grafstraat, 1,4km ten noordwesten van het projectgebied, stond de Westmolen of Hoge molen. Deze molen was zeker in de 16^{de} eeuw in gebruik maar werd verwoest gedurende de godsdienstoorlogen. In het begin van de 17^{de} eeuw is deze wel terug opgebouwd (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31552; PILLE 2001: 2-11).

Aan de Vrombautstraat in Eeklo, op 1,6km ten noordoosten van het plangebied, stond een site met walgracht dat aan de hand van historisch kaartmateriaal hier gesitueerd kon worden (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 39427).

Aan de Raverschootstraat in Eeklo zijn op 1,9km ten noordwesten van het projectgebied verschillende losse vondsten ingezameld waaronder een Schotse penny uit 1480, een zegelstempel uit de 16^{de}-17^{de} eeuw en enkele munten van Philips II (1557-1567) (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 162012). Tijdens een andere metaaldetectie op een aanpalend terrein zijn een munt uit de late middeleeuwen en zowel musketkogels, fabriekslodjes, knopen, lakenloodjes en een fragment van een bel uit de nieuwe tijd zijn ingezameld (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 220505).

Figuur 10: Aanduiding van de archeologische vindplaatsen rondom het plangebied (© Geopunt)



Op de Ferrariskaart uit 1777 valt goed waar te nemen dat het plangebied zich op het einde van de 18^{de} eeuw aan de oostelijke rand van Eeklo bevond. Ten westen van het terrein is bewoning aanwezig langs de voorganger van de Stationsstraat, terwijl in oostelijke richting grote delen van het landschap nog als akker- of bosgebied in gebruik zijn. Binnen het plangebied kan ook bewoning opgemerkt worden, in de meest noordelijke hoek en grenzend aan de Stationsstraat. De overige delen van het gebied lijken als tuin ingericht (GEOPUNT 2019).

Jongere kaarten, zoals de Atlas der Buurtwegen uit 1840, de Poppkaart uit 1842-1879 en de topografische kaart van Vandermaelen uit 1846-1854, bieden een andere kijk op het plangebied. Waar op het einde van de 18^{de} eeuw nog bewoning binnen het terrein stond, lijkt dit in de loop van de 19^{de} eeuw verdwenen. Het volledige plangebied staat als braakliggend terrein aangeduid. Daarenboven is de aanleg van de voorloper van het Koningin Astridplein zichtbaar, dat ten oosten van het terrein loopt en aansluiting maakt op de Stationsstraat (GEOPUNT 2019). De huidige aanwezige bewoning vindt zijn oorsprong in 1887 (INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2019). Sinds de orthofoto uit 1971 is er tot op vandaag nauwelijks iets veranderd (GEOPUNT 2019).

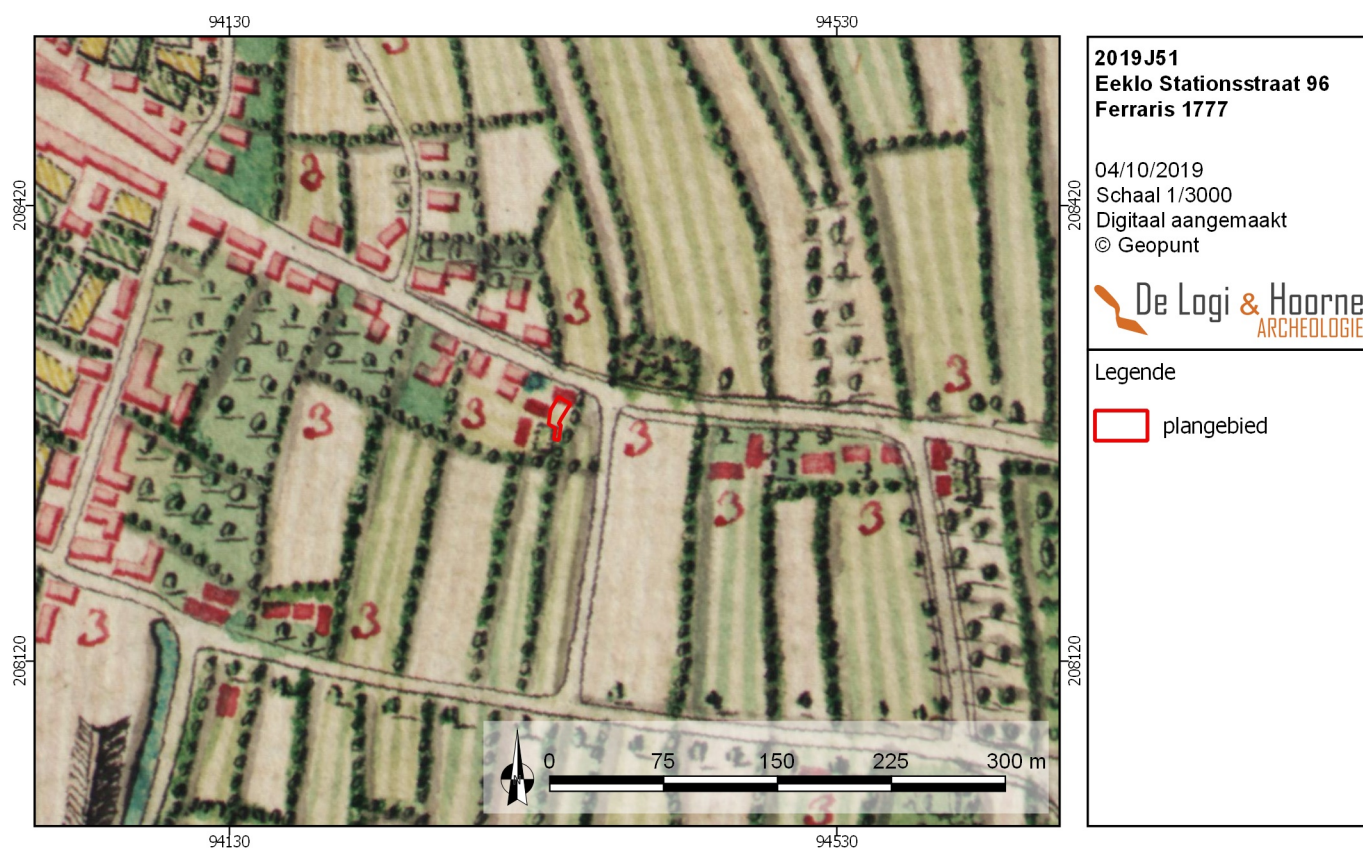
Bijgevolg kan het archeologisch potentieel voor het plangebied als onbekend omschreven worden. Rondom het plangebied komen bijna uitsluitend attestaties voor die hoofdzakelijk aan de hand van historisch onderzoek tot stand zijn gekomen, waardoor voornamelijk sprake is van een potentieel voor de late middeleeuwen tot en met de nieuwe tijd. Op basis van historisch kaartmateriaal blijkt dat het plangebied vanaf het einde van de 18^{de} eeuw bewoond werd maar dat het gebouw in de loop van de 19^{de} eeuw werd afgebroken. Vanaf 1887 wordt een nieuwe woning op het plangebied gebouwd wat, gezien het feit dat het gebouw onderkelderd is, een zware verstoring van het bodemarchief doet vermoeden.

2.3.4. Confrontatie van de geplande bodemingrepen met het huidig bodemgebruik en de archeologisch-historische kennis

De geplande bodemingrepen omvatten de afbraak van een gebouw van 164,7m² en de bouw van meergezinswoning van 122,56m², waarvan de oppervlakte volledig binnen de contouren van het bestaande pand liggen. Bovendien is het huidige gebouw grotendeels onderkelderd, waaruit geconcludeerd mag worden dat het bodemarchief door deze ingrepen in het verleden volledig verstoord is en hier geen potentiële archeologische kenniswinst bij een eventueel vervolgonderzoek meer aanwezig is.

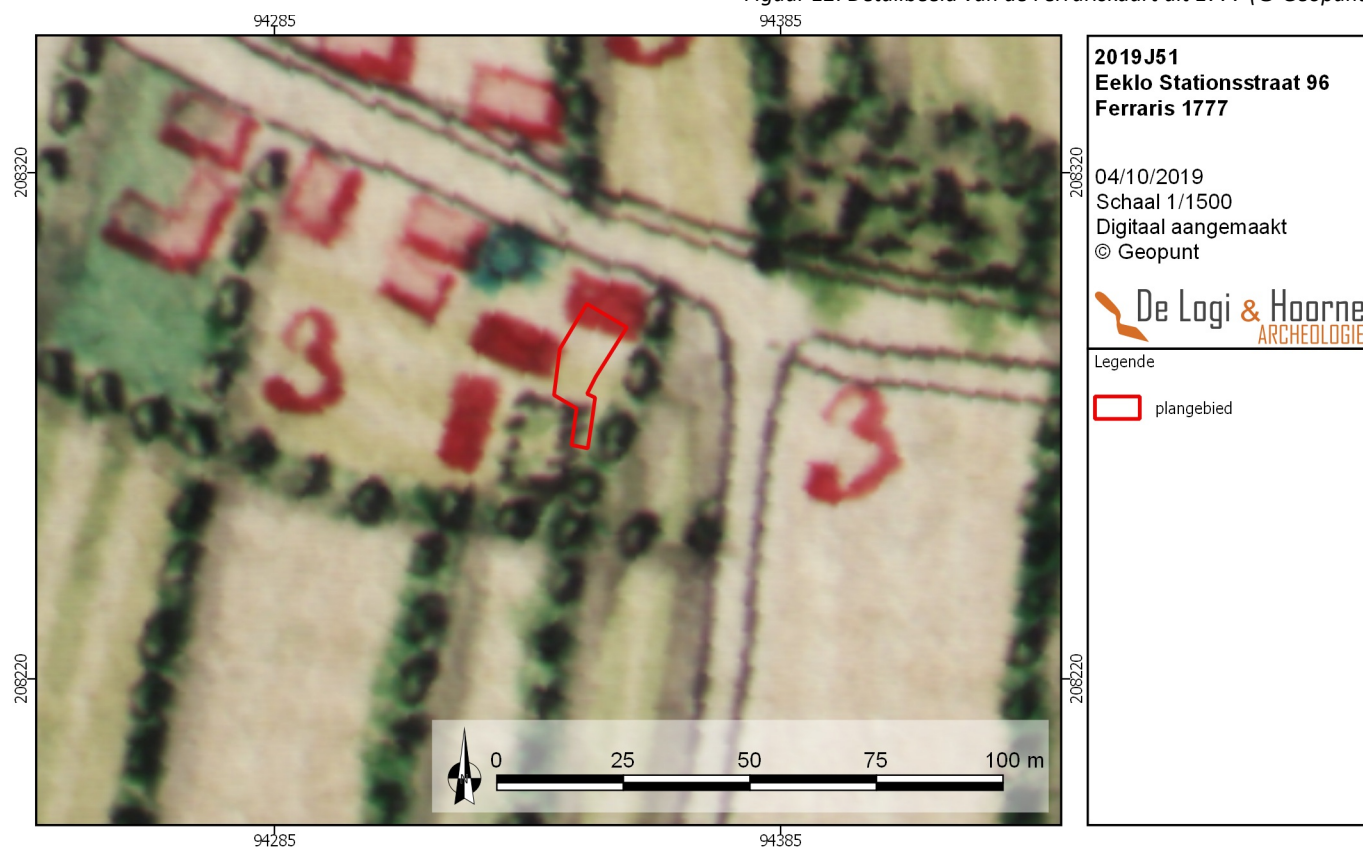
Naast de bouw van de meergezinswoning worden ook enkele aanhorigheden ingepland met een totale oppervlakte van 57,81m², waarvan de impact op de bodem evenwel verwaarloosbaar is. De kans dat bij de aanleg van deze aanhorigheden enig archeologisch bodemarchief wordt aangetast is bijgevolg zo goed als nihil. Op basis van dit bureauonderzoek worden op deze locatie geen archeologische sites met significant kennispotentieel verwacht. Het archeologisch potentieel van het plangebied is onbekend en de enige indicatie voor een eventuele aanwezigheid van restanten uit het verleden zijn op basis van historisch kaartmateriaal. Op het einde van de 18^{de} eeuw wordt binnen het plangebied een woning gekarteerd, die evenwel in de loop van de 19^{de} eeuw werd afgebroken. Indien de afbraak van dit gebouw al niet zowel de restanten boven als onder de grond zou vernietigd hebben, dan is dit vrijwel zeker gebeurd bij de bouw van de nieuwe (onderkelderde) woning.

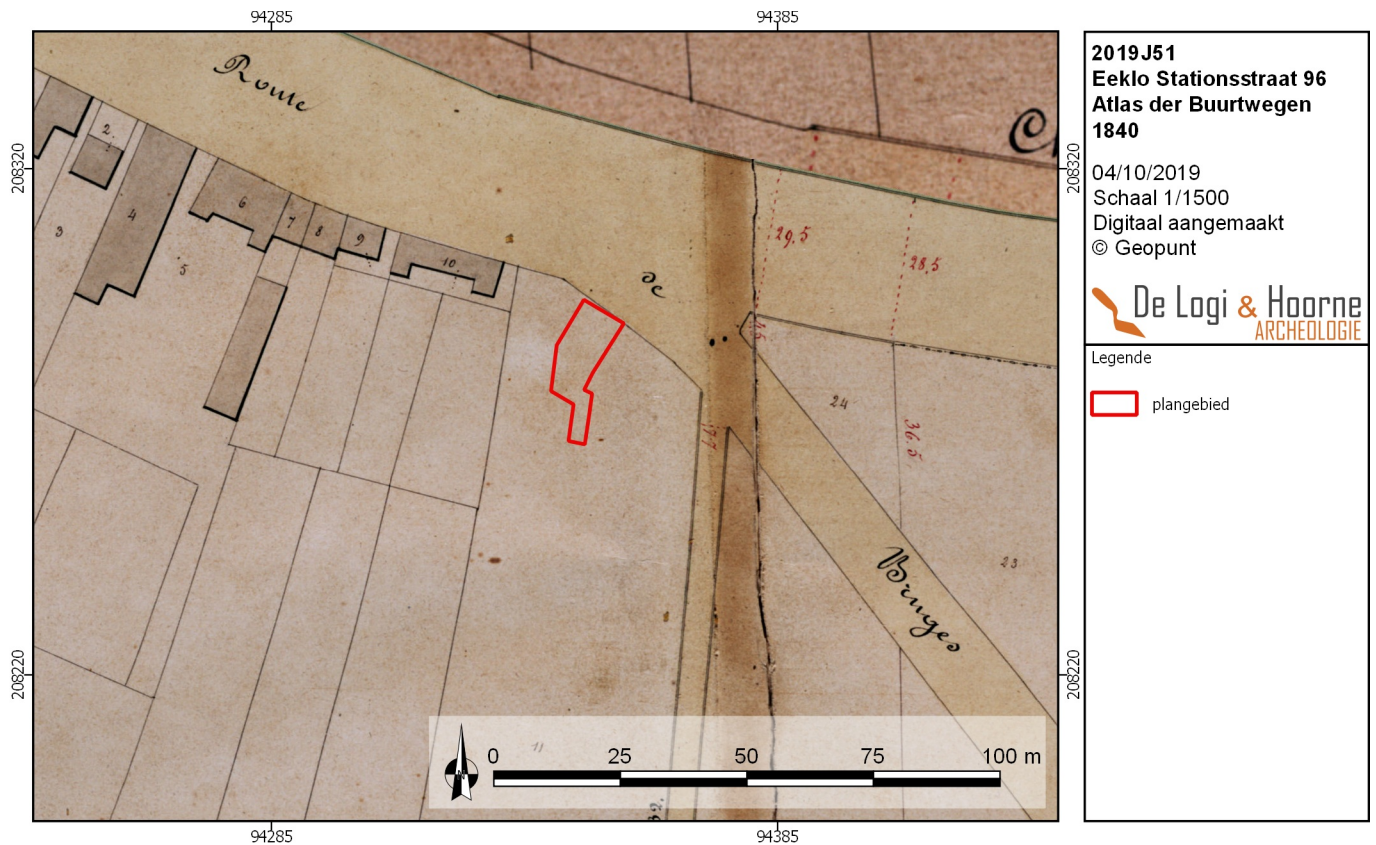
Daarnaast zijn de ingrepen voor de bouw van de aanhorigheden te klein van aard. De kans om in dergelijke kleine oppervlaktes waardevolle archeologische vaststellingen te kunnen doen is eerder klein. Zelfs wanneer archeologische sporen of objecten aanwezig zouden zijn, is het wellicht zo dat hun betekenis niet goed kan ingeschat worden aangezien binnen zo'n beperkte oppervlakte geen zicht kan verkregen worden over de bredere context. Met eventueel archeologisch (voor)onderzoek met ingreep in de bodem op de zones van de geplande werken kan geen antwoord verwacht worden op de vragen of de sporen/vondsten deel uitmaken van een vindplaats of geïsoleerd voorkomen, wat de bewaring, datering en aard van een eventuele vindplaats is, en bijgevolg wat het kennispotentieel van de vindplaats is.



Figuur 11: Ferrariskaart uit 1777 met aanduiding van het plangebied (© Geopunt)

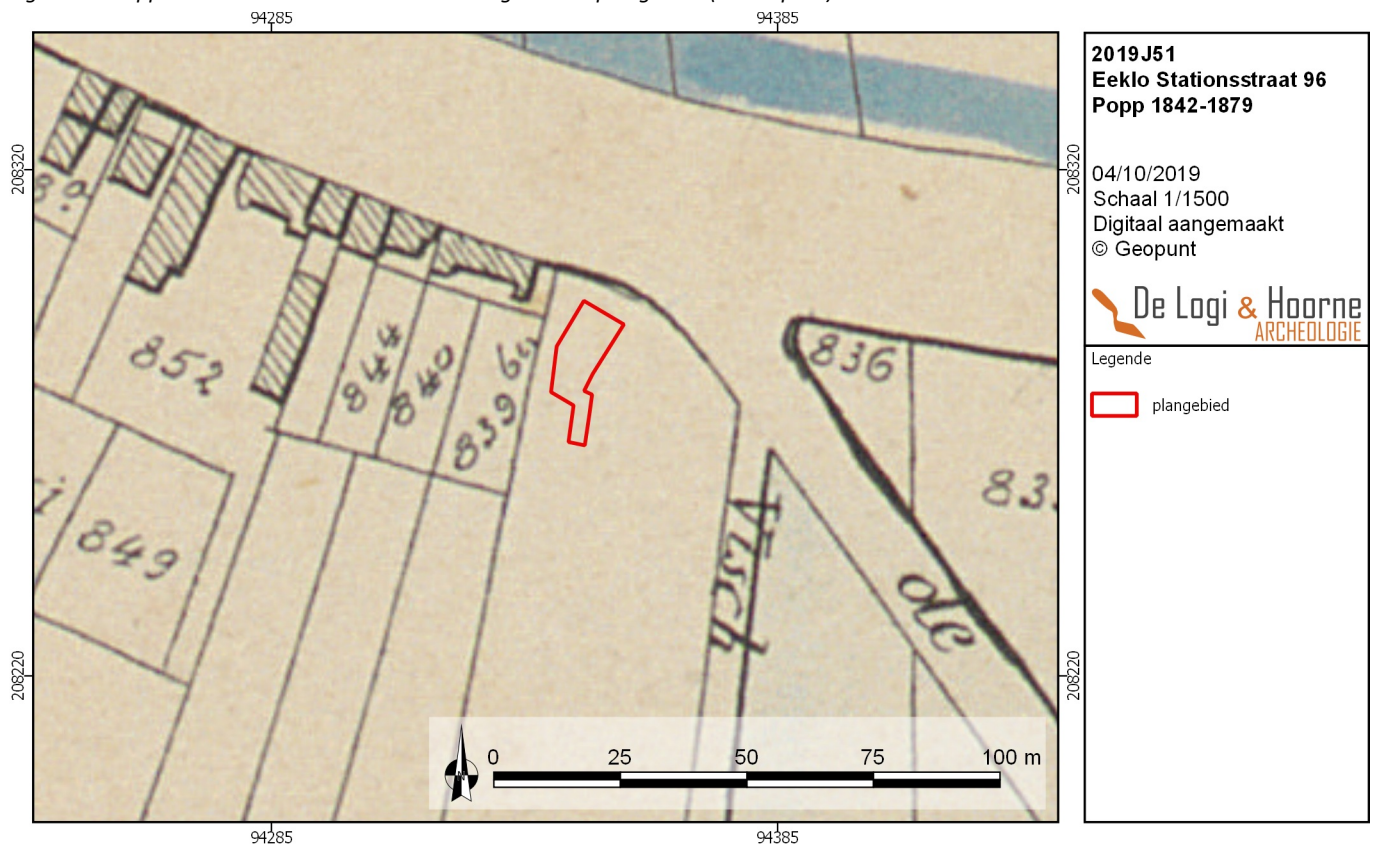
Figuur 12: Detailbeeld van de Ferrariskaart uit 1777 (© Geopunt)

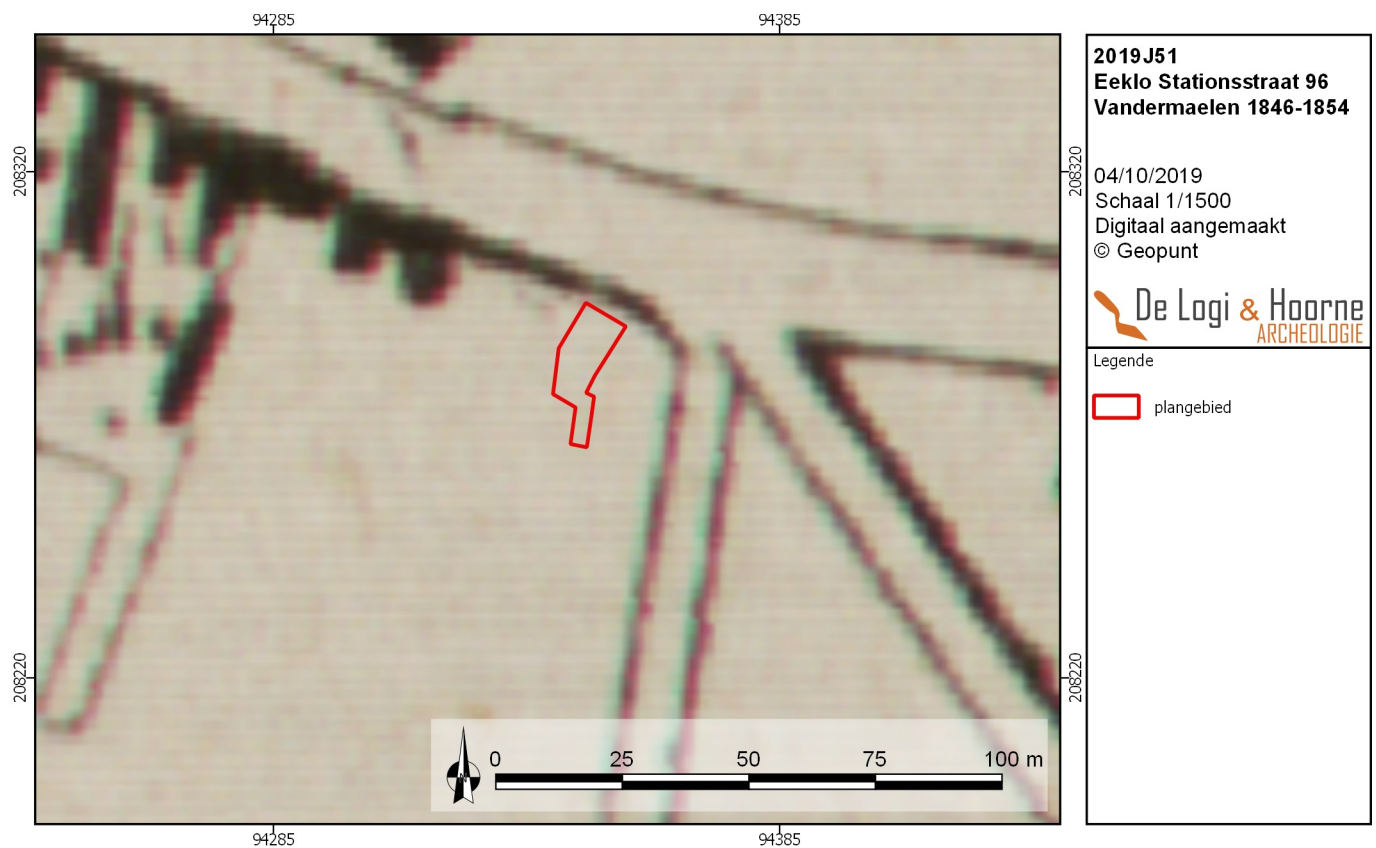




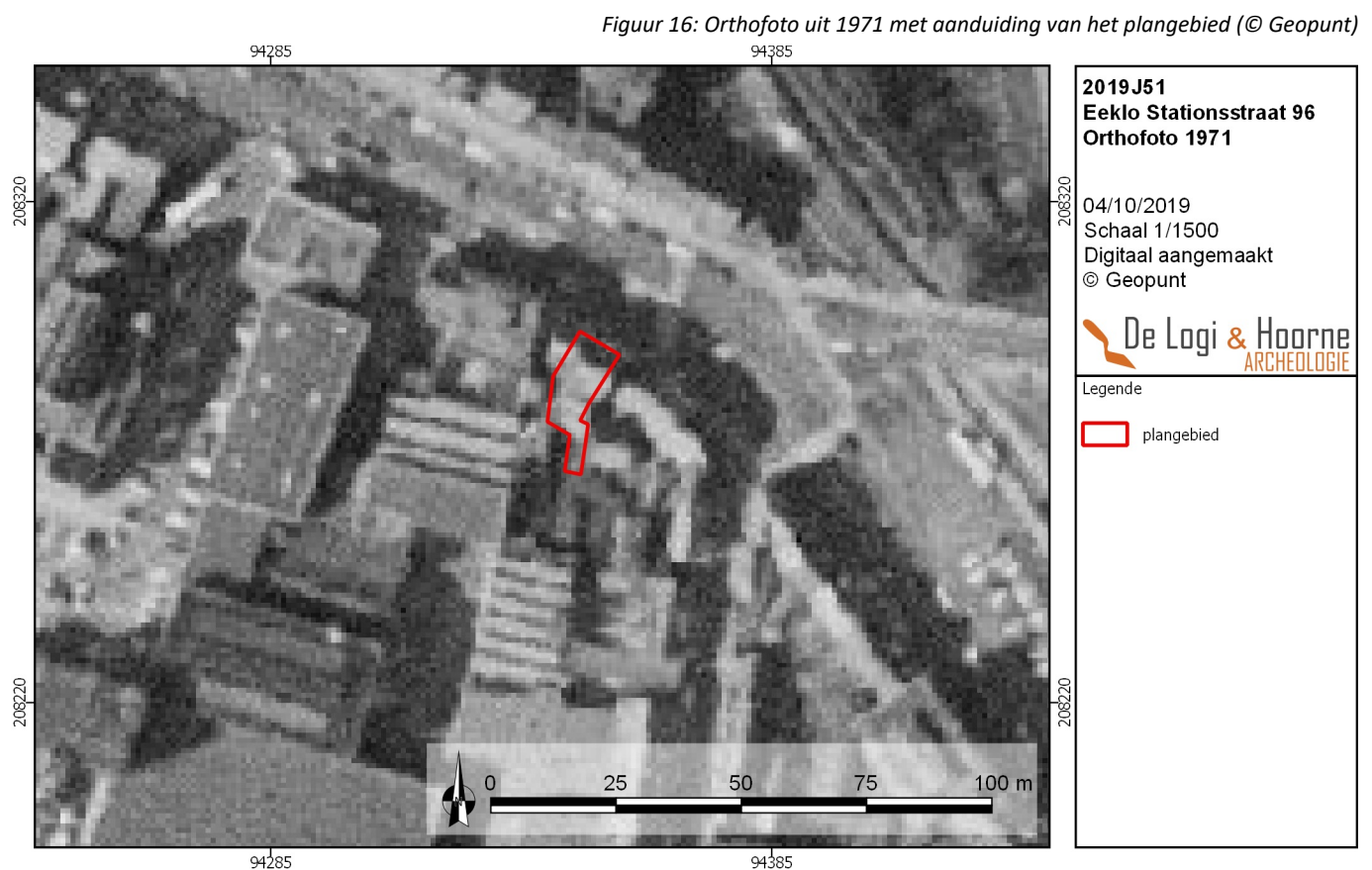
Figuur 13: Atlas der Buurtwegen uit 1840 met aanduiding van het plangebied (© Geopunt)

Figuur 14: Poppkaart uit 1842-1879 met aanduiding van het plangebied (© Geopunt)

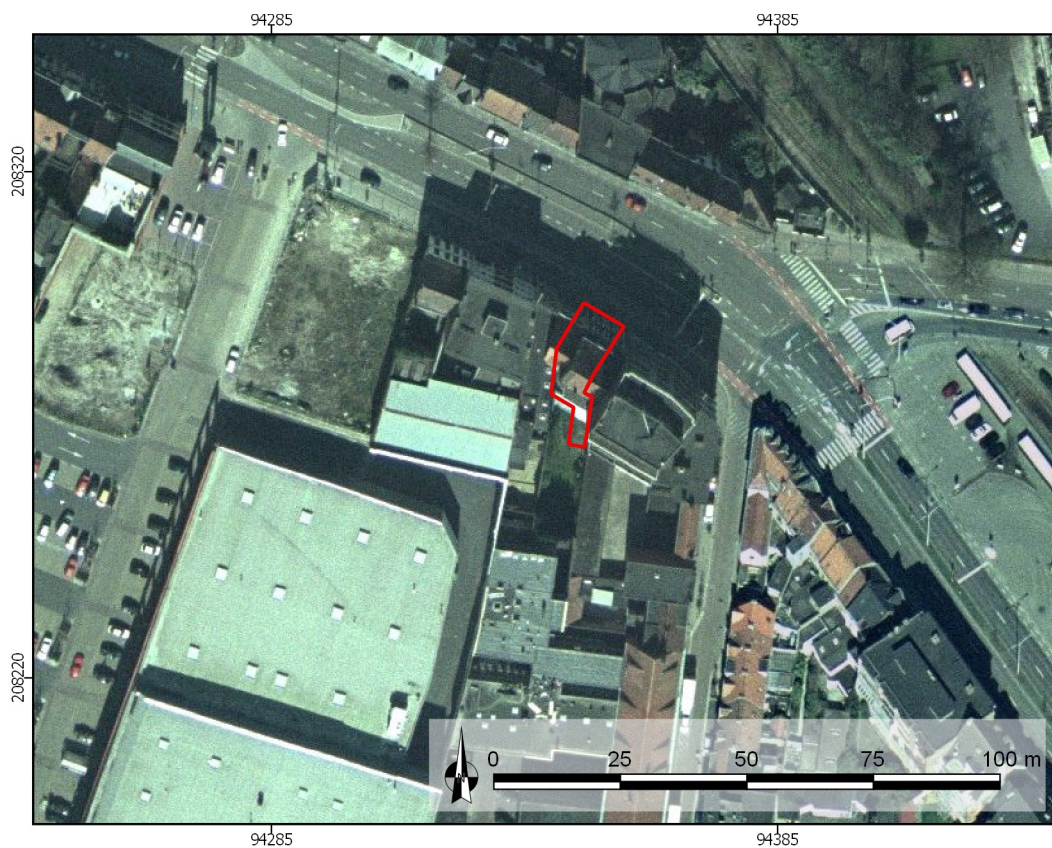




Figuur 15: Topografische kaart van Vandermaelen uit 1846-1854 met aanduiding van het projectgebied (© Geopunt)



Figuur 16: Orthofoto uit 1971 met aanduiding van het plangebied (© Geopunt)



2019J51
Eeklo Stationsstraat 96
Orthofoto 2002

04/10/2019
 Schaal 1/1500
 Digitaal aangemaakt
 © Geopunt

De Logi & Hoorne
 ARCHEOLOGIE

Legende

plangebied

Figuur 17: Orthofoto uit 2002 met aanduiding van het plangebied (© Geopunt)

Figuur 18: Orthofoto uit 2009 met aanduiding van het plangebied (© Geopunt)



2019J51
Eeklo Stationsstraat 96
Orthofoto 2009

04/10/2019
 Schaal 1/1500
 Digitaal aangemaakt
 © Geopunt

De Logi & Hoorne
 ARCHEOLOGIE

Legende

plangebied

2.3.5. Synthese

Op basis van het bureauonderzoek kunnen de onderzoeksvragen als volgt beantwoord worden:

- Is er binnen het plangebied geen archeologisch erfgoed (meer) aanwezig?

De kans op aanwezigheid van archeologisch erfgoed is bijzonder klein. Onder de bestaande bewoning mag een grote verstoringsgraad verwacht worden. Bovendien zijn er geen duidelijke aanwijzingen voor enige aanwezigheid van archeologisch erfgoed.

- Hebben de werken waarvoor een omgevingsaanvraag moet worden verleend impact op het eventueel aanwezig archeologisch erfgoed?

Een groot deel van de werken valt binnen een zone die zwaar verstoord is en waar geen archeologisch erfgoed meer aanwezig zal zijn. 57,81m² van de geplande werken valt buiten dit verstoord gebied maar de impact van deze werken op de ondergrond is verwaarloosbaar.

- Zal een archeologisch onderzoek op de betrokken terreinen in kwestie nooit leiden tot kenniswinst?

De oppervlakte van de uit te voeren werken die niet binnen een verstoorde zone valt, is zo klein dat bij het eventuele aantreffen van archeologische sporen een significante kenniswinst onwaarschijnlijk lijkt. Eventueel aangetroffen sporen of vondsten kunnen hierdoor niet in een ruimere context geplaatst worden en zullen op zich weinig tot geen uitsluitsel of informatie geven over een eventueel aanwezige vindplaats en haar aard, bewaring, uitgestrektheid, datering, en haar wetenschappelijk belang. Bijgevolg wordt voor de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen geen verder archeologisch onderzoek nodig geacht.

HOOFDSTUK 2: BIBLIOGRAFIE EN BIJLAGEN

1. Bibliografie

CORNELIS L., VAN REMOORTER O. & WOLTINGE I., 2013. *Archeologische opgraving Eeklo, Zuidmoerstraat*. Baac Vlaanderen Rapport 47, Drongen.

DE POTTER F. & BROECKAERT J., 1973. *Geschiedenis van de Gemeenten der provincie Oost-Vlaanderen, Arrondissement Eeklo*, Gent.

DE SMET E., 1980. Het voormalig hospitaal of passantenhuis te Eeklo. *Appeltjes van het Meetjesland* 31: 278-331.

DE VOS A., 1971. Eeklo: van natuurlandschap tot stratennet. *Appeltjes van het meetjesland* 22: 6-88.

DE VOS A., STOCKMAN L., VAN DE WOESTIJNE P. & DEVOS M., 1994. *Meetjeslandse toponiemen tot 1600. 4: De keuren van Eeklo-Lembeke en Kaprijke. 1: Eeklo*.

LAMPAERT L., 1967-1973. *De Geschiedenis van Eeklo*, Eeklo.

PILLE F., 2001. Het Eeklose landboek (1638), Deel II: belopen 36-64. *Werkinstrumenten* 5, zeventigste beloop, Eeklo.

PILLE F., 2003. Zes eeuwen stadhuis, 1. De 15^{de} en 16^{de} eeuw. *De Eeklose Dobbelsgebakene* 12: 57-68.

RYSERHOVE A., 1971. Oud Eeklo. *Appeltjes van het Meetjesland* 22: 310-395.

TONDAT R., 1974. Voorhistorische vondst te Raverschoot, Eeklo. *Ons Meetjesland* 7, 1: 35.

TONDAT R., 1992. De oude kerk van de stad Eeklo. *De Eeklose Dobbelsgebakene* 1: 3-17.

VAN DE BOUCHAUTE C., 1982. *De Sint-Vincentiuskerk te Eeklo*, Eeklo.

VAN DE GENACHTEN J. & PILLE F., 2016. Aan de leegte (Boelare). *De Eeklose Dobbelsgebakene* 2: 71-82.

VAN HOECKE R., 1995-1998. De annalen van Ten Doorn (1-13). *De Eeklose Dobbelsgebakene* 4 tot 7.

VANOVERBEKE R. & KREKELBERGH N., 2015. *Archeologische prospectie met ingreep in de bodem. Eeklo, Molenstraat*. BAAC Vlaanderen rapport 123, Gent.

Geraadpleegde websites:

<https://cai.onroenderfgoed.be/> (geraadpleegd op 4/10/2019)

(De Centrale Archeologische Inventaris is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen. Vanwege het specifieke karakter van het archeologisch erfgoed dat voor ons verborgen zit in de ondergrond, is het onmogelijk om op basis van de Centrale Archeologische Inventaris met zekerheid uitspraken te doen over de aan- of afwezigheid van archeologische sporen. De aan- of afwezigheid van archeologische sporen dient met verder archeologisch onderzoek vastgesteld te worden.)

<https://dov.vlaanderen.be/dovweb/html/index.html> (geraadpleegd op 4/10/2019)

<https://geo.onroenderfgoed.be/> (geraadpleegd op 4/10/2019)

<http://www.geopunt.be> (geraadpleegd op 4/10/2019)

<https://inventaris.onroenderfgoed.be/> (geraadpleegd op 4/10/2019)

AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2019: *Burgerhuis*

<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/50876> (Geraadpleegd op 4/10/2019)